

Ofiarowanie miłości i wdzięczności dla Bhagawana Śri Sathya Sai Baby

**(Zapis przesłania wideo dr. Narendranatha Reddy'ego wygłoszonego
z okazji Aradhana Mahotsawam)**

Link do filmu wideo:

<https://www.youtube.com/watch?v=m1qRdUQrFVY>

Z miłością i wdzięcznością składam pokorne pokłony u boskich lotosowych stóp naszego najdroższego, kochającego i wszechobecnego Pana, Bhagawana Śri Sathya Sai Baby. Drodzy Bracia i Siostry, pełne miłości Sai Ram dla Was wszystkich! Wszyscy jesteśmy błogosławieni i szczęśliwi, że żyjemy w czasach awatara naszej ery, Bhagawana Śri Sathya Sai Baby. Jest on nie tylko awatarem tej ery, ale jest purna awatarem; jest nie tylko purna awatarem, ale jest paripurna awatarem z pełnymi chwały przejawieniami wszystkich 16 kal, 16 atrybutów Pana. Zstąpił na ziemię 23 listopada 1926 roku, aby pobłogosławić i zbawić ludzkość.

Bhagawan chodził wśród nas, chodził wśród całego swojego stworzenia błogosławiąc nas i obdarzając wszystko łaską i miłością. Ostatecznie postanowił opuścić fizyczną formę 24 kwietnia 2011 roku, aby przejść do swojej bezformnej rzeczywistości. Lecz jest wciąż z nami jako nasz odwieczny towarzysz. Zapewnił nas, że zawsze będzie z nami wszędzie, gdziekolwiek będziemy – czy to na niebie, na ziemi, w lesie, w mieście czy w wodzie, będzie nas bronił, prowadził i ochraniał. Zapewnił nas, że jest w nas, wokół nas, nad nami, pod nami, przed nami, za nami, że chroni nas tak, jak powieki chronią oczy.

Jak mamy wyrazić wdzięczność Panu, który obdarzył nas wszystkich tak wielką łaską, błogosławieństwami i miłością? Najlepszym na to sposobem jest wspomnianie go, wspomnianie jego historii, praktykowanie jego nauk oraz uczestnictwo w jego pracy i w boskiej misji.

Jego historia (His Story)

Lile Pana (boskie gry) i historia Pana są nieprzeniknione, tajemnicze, niezwykle i pełne błogości. Pan, który przyszedł w tej postaci, pokazał wiele lil. W dniu 20 października 1961 roku Swami wygłosił przepiękne przesłanie skierowane do nas wszystkich, abyśmy je zapamiętali:

„Gdy słuchacie mojej historii, zapomnijcie o historii świata i żyjcie tylko w mojej historii, abyście nie odnosili się do żadnej innej. Celem mojej historii jest uczynić was bez historii”.

To piękne przesłanie: gdy żyjemy w jego historii, zapominamy o wszystkim i żyjemy w błogości. Nazywa się to Sai Bhagawatam i zostało zanotowane w wielu

książkach, takich jak *Satjam – Śiwam – Sundaram (Prawda Dobro Piękno)* prof. Kasturiego, w której spisano boskie gry Swamiego. Podobnie, jest dużo książek opowiadających o boskich grach i lilach Pana, które napisało wielu wielbicieli na całym świecie. Samo ich czytanie jest praktyką duchową. Jeśli wypełniamy ją uczciwie i z miłością w sercu, zaprowadzi nas to do urzeczywistnienia Pana. Dlatego jest to jedna z ważnych praktyk duchowych.

Największy cud

Niektóre z lil Pana to cuda polegające na uzdrowieniu wielu ludzi z nieuleczalnych chorób fizycznych i psychicznych. Bhagawan sprawiał, że chromi chodzili, ociemniali widzieli oraz zmarli wracali do życia. Takich wspaniałych, zaskakujących, niesamowitych i zadziwiających cudów jest bardzo dużo. Jednak jak powiedział Swami, cuda są jak wizytówki – służą jedynie doświadczeniu przejawów jego boskości. To jest dopiero pierwszy krok na jego czteroetapowej drodze do duchowego urzeczywistnienia. Te cztery etapy to: czamatkara, samskara, paropakara i wreszcie sakszatkara. Czamatkara to cuda, których jesteśmy świadkami, samskara to transformacja serca prowadząca do paropakary, bezinteresownej służby, a na końcu do sakszatkary, samorealizacji. Niemniej jak powiedział Swami, cuda są jak moskity siedzące na dużym słońcu, jakim jest jego wielka, zdumiewająca boska misja. Powinniśmy o tym pamiętać.

Ale jaki jest największy cud? Tak jak powiedziałem wcześniej, jego cuda to nie tylko uzdrawianie z chorób, to transformacja serca. Wielu ludzi przeszło taką przemianę, jakiej wszyscy doświadczyliśmy, gdy spotykaliśmy jego wielbicieli. Transformacja serca manifestuje się tak, że stajemy się bardziej kochający, życzliwi i bezinteresowni. Innym aspektem tej transformacji jest łagodna i słodka mowa, pogodne usposobienie i odczuwanie radości w każdych okolicznościach, sławienie Pana. Przede wszystkim nie możemy mieć żadnych negatywnych cech – nie możemy szukać wad u innych, krytykować ani obrażać innych. Swami nie tylko nas przed tym przestrzegał, lecz także przekazał nam regułę: *Sarwa džiwa namskaram keszawam pratigaczati* – gdy wychwalamy i czcimy inne istoty, dociera to do Pana, podobnie krytyka, zniewaga i krzywda wyrządzona innym także dochodzi do Pana. Musimy zawsze zważać na nasze myśli, słowa i czyny, abyśmy zawsze byli pełni miłości i życzliwi dla wszystkich istot.

Bóg jest miłością, miłość jest Bogiem

Następnym krokiem w kierunku osiągnięcia transformacji serca jest powinność zgłębiania nauk i przestania Swamiego. Jego życie to jego przestanie, a jego przestaniem jest miłość. Życie Swamiego, jego przestanie i jego prace humanitarne można określić jednym słowem – miłość. Dlatego Swami często mówił: „Bóg jest miłością, miłość jest Bogiem, żyj w miłości”. Oznajmił także: „Zaczynaj dzień z miłością; wypełniaj dzień miłością; kończ dzień z miłością – to jest droga do Boga”. Ponadto oświadczył: „Miłość jest źródłem, miłość jest drogą i miłość jest celem ludzkiego życia”.

W swej nieskończonej dobroci i współczuciu Swami wygłosił ponad 3000 boskich dyskursów i napisał wiele artykułów. Napisał również sporo listów

do licznych wielbicieli, aby podnieść ich na duchu. Jego dzieła i artykuły, opublikowane w *Sanathana Sarathi*, wydano drukiem w serii Wahini. Książki te są skarbnicą wiedzy duchowej. Zaspokajają potrzeby różnych poszukiwaczy duchowych. Dla przykładu, książki Swamiego: Prema Wahini, Dhjana Wahini, Dharma Wahini i Widja Wahini, mówią nam, jak prowadzić codzienne życie pełne miłości w oparciu o dharmę i praktykowanie wartości ludzkich. Swami napisał dwie wspaniałe książki z serii Wahini Bhagawatę Wahini i Rama Katha Rasę Wahini piękne objaśnienie boskich gier (lil) oraz przesłania Pana Ramy i Pana Kriszny. Książki te są prawie jak autobiografie Pana Ramy i Pana Kriszny, ponieważ ich narratorem jest sam Pan Sai Rama i Pan Sai Kriszna.

Wydano również inne dzieła Swamiego z serii Wahini traktujące o adwajcie, najwyższej wiedzy niedwoistości, która jest jednością wszelkiego stworzenia. Ta sama boskość istniejąca zawsze, wszędzie i we wszystkim, jest opisana w trzech książkach. Pierwsza to Gita Wahini z komentarzami Bhagawana do Bhagawadgity, następna to Upaniszad Wahini, gdzie Baba daje komentarze do Upaniszad, oraz Sutra Wahini zawierająca jego objaśnienia do Brahmasutr. Studiowanie tych książek powoduje, że najwyższa wiedza adwajty staje się dla nas całkowicie zrozumiała. Swami to wspaniały nauczyciel. Nie jest jedynie uniwersalnym nauczycielem, lecz takim, który w swoich naukach schodzi do poziomu zwykłego człowieka. Przesłanie Bhagawana jest uniwersalne i wieczne, ale sprawia on jednocześnie, że jest ono bardzo praktyczne, tak aby nawet prości ludzie mogli je zrozumieć. Swami przekazuje ponadczasowe przesłanie nie tylko za pośrednictwem swoich dyskursów, książek i listów, ale też przez wykonywanie pewnych łatwych do odczytania gestów.

Chusteczka

Szczęśliwie przebywałem blisko Swamiego i przyswajałem sobie boskie lekcje na przykładzie zwykłej chusteczki. Swami często używał chusteczki i wykorzystywał ją do udzielania boskich lekcji. Po pierwsze, Swami mówi, że chusteczka jest biała. Jednak z czasem staje się brudna, ale gdy oddasz ją do prania, znowu będzie czysta i biała. Podobnie, nasze serce jest zawsze czyste i nieskażone, lecz gdy po pewnym czasie rozwiną się w nim negatywne skłonności, stanie się zanieczyszczone. Gdy przychodzimy do Pana i praktykujemy Jego nauki, pozbywamy się nieczystości i serce znowu jest czyste, tak jak na początku. Oznacza to, że usunięcie nieczystości przywraca czystość serca.

Po drugie, Swami mówił, że chusteczka jest biała, ale jeśli zanurzysz ją w czerwonej wodzie, będzie miała kolor czerwony. Gdy włożysz ją do niebieskiej wody, stanie się niebieska. Zamoczona w zielonej wodzie, zrobi się zielona. Tak więc chusteczka przyjmuje kolor wody, w jakiej ją zanurzysz. Podobnie, umysł jest czysty. Niemniej jeśli zanurzysz go w sprawach doczesnych i w przyjemnościach zmysłów, to przyjmie takie właśnie zabarwienie. Natomiast jeśli wypełniają cię boskie myśli, boskie słowa i boskie czyny, wtedy umysł przyjmuje boską postać. O czym myślisz, tym się stajesz. Dlatego Swami ostrzegał nas, mówiąc: „Jeśli myślisz o prochu, stajesz się prochem. Jeśli myślisz o Bogu, stajesz się Bogiem”.

Zatem musimy odkryć naszą boskość i żyć w boskiej świadomości. To kolejna boska lekcja.

Kiedyś Swami udzielił nam następnej lekcji. Pokazując fragment tkaniny, zapytał nas: „Co to jest?”. „To kawałek tkaniny” – odpowiedzieliśmy. Wtedy pokazał nam całą chusteczkę i zapytał: „Co to jest?”. Oświadczaliśmy, że to chusteczka. Bhagawan stwierdził, że nasza wiedza najczęściej jest częściowa, a nie pełna. Lecz gdy żyjemy w boskości, osiągamy pełną świadomość. Swami nazywa to CIA (Constant Integrated Awareness) i jest to stała niepodzielona świadomość, czyli pradžnia.

Inna lekcja, jakiej Swami uczył nas za pomocą chusteczki, zaczyna się słowami: „Czym jest chusteczka? To tkanina zrobiona z nitek. Jeśli usuniecie każdą nitkę po kolei, będziecie mogli ją z łatwością podrzeć bez żadnego wysiłku. Lecz jeśli połączycie te nitki i utworzą one tkaninę, to gdy spróbujecie ją rozerwać, nie dacie rady”. Dlatego Swami mówi, że ważna jest jedność. Gdy jesteśmy zjednoczeni, jesteśmy silni.

Wreszcie kolejną piękną lekcją, jaką dał nam Swami, jest uświadomienie sobie, że z bawełny powstają nitki, a z nitek powstaje tkanina. Tak więc tkanina składa się z nitek zrobionych z bawełny. Tworzą one zasadniczo jeden materiał – bawełna, nitki i tkanina to ten sam materiał, lecz przejawienia są różne. Podobnie na świecie spotykamy naturę – prakriti, istotę ucieleśnioną – dźiwę i Boga – paramatmę. Wszystko to jest przejawieniem tego samego bytu. Boskość istnieje we wszystkim. Bhagawan chce, abyśmy w tym wszystkim zobaczyli jedność. Oto wspaniałe, praktyczne przesłanie, jakie przekazał nam Swami używając chusteczki. On jest mistrzem wszystkich mistrzów i guru wszystkich guru. Swami sprawił również, że jego przesłanie jest bardzo praktyczne i łatwe do zrealizowania w naszym życiu. Swami dał nam możliwość, abyśmy stali się częścią jego boskiej misji, a my musimy wykorzystać tę szansę z jak najlepszym pożytkiem dla siebie.

Boska misja

Swami powiedział, że wielu jest wzywanych, ale nieliczni są wybrani. Swami przygotowywał nas przez wiele żywotów, abyśmy byli instrumentami jego miłości i uczestniczyli w jego boskiej misji. Teraz jak najlepiej wykorzystajmy tę możliwość. Swami sam założył wiele instytucji, co w historii ludzkości nigdy nie miało miejsca za życia awatara. W Indiach powołał do życia instytucje edukacyjne, w których zapewnia się całkowicie bezpłatną edukację, od szkoły podstawowej po studia doktoranckie. Tutaj kładzie się nacisk nie tylko na doskonałość akademicką, lecz także na rozwijanie charakteru. Swami chciał, aby uczniowie mieli wszechstronną osobowość. Podkreślał, że jego uczniowie powinni być wszechstronnie rozwinięci fizycznie, intelektualnie i duchowo. Idąc za jego przykładem, na całym świecie utworzyliśmy wiele instytucji Sathya Sai, takich jak szkoły Sathya Sai, a także programy edukacyjne w wartościach ludzkich, które zapewniają kształcenie oparte na wartościach.

Podobnie, w Organizacji Sathya Sai działają różne instytucje medyczne. Rozpoczynając od szpitala ogólnego Swami rozszerzył tę ideę do szpitali

superspecjalistycznych, w których zupełnie bezpłatnie świadczy się usługi, zaczynając od podstawowej opieki medycznej po wyspecjalizowaną, łącznie z kardiologią i neurochirurgią, uwzględniając szczególnie miłość i współczucie. Te instytucje zapewniają kompleksową opiekę zdrowotną, a my nazywamy je świątyniami uzdrawiania, gdzie jednocześnie dba się o ciało, umysł i ducha. Zainspirowani tym przykładem, na całym świecie prowadzimy wiele obozów medycznych, klinik medycznych i klinik mobilnych, w których świadczymy usługi medyczne osobom potrzebującym. Przez ostatnie 60 lat wyspecjalizowani pracownicy służby zdrowia udzielili pomocy milionom pacjentów.

Swami zainicjował wiele projektów pomocy humanitarnej, takich jak dostarczenie wody pitnej dla milionów potrzebujących ludzi w Indiach. Zainspirowani jego przykładem obecnie realizujemy wiele projektów dostarczania wody pitnej w Afryce, na Haiti, w Salwadorze, w Nepalu, w Indonezji i w różnych częściach świata. Niesiemy również pomoc w przypadku klęsk żywiołowych. Gdy tylko społeczności nawiedzają klęski żywiołowe, zapewniamy im żywność, schronienie, wodę i opiekę medyczną. Takie projekty prowadzimy teraz na Haiti, w Nepalu, w Ekwadorze, na Filipinach i w wielu regionach świata. Jest to dla nas szansa, aby uczestniczyć w jego wspaniałej pracy.

Organizacja Sathya Sai

A co najważniejsze, Swami założył Organizację Sathya Sai. Był na tyle łaskawy, że użył swojego imienia tej organizacji, która powstała w Indiach i działa na całym świecie. Jej członkowie w ponad 120 krajach angażują się w bezinteresowną pracę, w której szczególnie ważne jest urzeczywistnienie naszej wrodzonej boskości, a także pomaganie naszym braciom i siostram w urzeczywistnianiu własnej wrodzonej boskości.

Zatem Bracia i Siostry, wykorzystajmy w pełni tę szansę, jaką jest udział w którejkolwiek z jego prac czy to edukacyjnej, medycznej, humanitarnej czy dotyczącej organizacji, a także uświęcajmy nasze życie.

Jedność, czystość i boskość

Chciałbym zakończyć ważnym przesłaniem Swamiego pierwsza jest czystość, a druga jest jedność. Swami powiedział w pięknych słowach, że jedność to boskość, a czystość to oświecenie. Celem wszystkich praktyk duchowych, jakie wykonujemy, czy są to nabożne śpiewy, kółka studyjne, projekty służebne czy samodociekanie, jest usunięcie naszej ignorancji i iluzji, abyśmy stali się czysti. Swami mówi, że gdy jesteśmy czysti, jest to oświecenie z chwilą, gdy stajemy się oczyszczeni, jesteśmy oświeceni.

Również Pan Jezus powiedział: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą”.

Innym aspektem jest jedność. Swami powiedział: „Jedność to boskość”. Jedność na poziomie jednostki jest tam, gdzie praktykujemy harmonię myśli, słów i czynów. Później jest jedność na poziomie rodziny, w środowisku pracy, jedność

wyznań, jedność w społeczności, jedność w narodzie i wreszcie jedność w stworzeniu.

Jeśli tylko będziemy praktykować tę jedność, wówczas doświadczymy boskości. Czym jest ta boskość? Widzicie tylko jedność – nic innego. Swami mówi, że w każdej komórce, w każdym atomie i w każdej chwili istnieje tylko jedno – sama boskość.

Swami mówi, że są dwie mahawakje. Pierwsza to *Tat twam asi* – Tym jesteś ty. Ty jesteś tym brahmanem. Gdy wykonujemy praktyki duchowe, takie jak słuchanie jego historii, praktykowanie jego nauk i uczestniczenie w jego misji, w końcu uświadamiamy sobie najwyższą prawdę. Co jest tym? Druga mahawakja to *Aham brahmasmi* – ja jestem najwyższym brahmanem. Uświadamimy sobie tę prawdę tylko dzięki Jego łasce.

Teraz chcę zakończyć modlitwami do Swamiego, aby pobłogosławił nas wszystkich czystą, bezwarunkową, boską miłością, absolutną, niezachwianą, silną i pełną wiarą oraz możliwością wypełniania stałej, bezinteresownej służby.

Dziękuję – Dzej Sai Ram.

dr Narendranath Reddy (M.D.)
Przewodniczący Rady Prasanthi

(dk is)

Źródło: <http://www.sathyasai.org/sites/default/files/pages/festivals/aradhana-mahotsvam/2018/mahasamadhi-day-video-message-dr-narendranath-reddy-transcript.pdf>